

Republika Hrvatska
Općinski sud u Čakovcu
Čakovec, Ruđera Boškovića
18

Poslovni broj: P-101/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu po sutkinji toga suda Jasni Vehtersbah-Stojan, u pravnoj stvari tužitelja Marka Puškadija, OIB: 57557444516, iz Čakovca, M.Krleže 57, zastupan po punomoćnici Jasni Preložnjak-Bedić, odvjetnici iz Čakovca protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d. , Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, zastupano po punomoćniku Ivi Šućuru, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane i dovršene glavne rasprave dana 15.rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, dana 27.listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I.Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I.Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o kreditu, broj: 311190 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u z.k. od 27.4.2006. sklopljen između tužitelja Marka Puškadije, OIB: 57557444516, iz Čakovca, M.Krleže 57 i tuženika Hrvatska poštanska banka d.d., OIB: 87939104217, iz Zagreba, Jurišićeva 4, potvrđen – solemniziran od javnog bilježnika Jasenke Crnčec iz Čakovca, dana 28.4.2006. pod poslovnim brojem OU-699/06-1, kao i Aneks broj 1 Ugovora o kreditu, broj: 311190, ovjeren kod javnog bilježnika Jasenke Crnčec iz Čakovca dana 8.12.2010.godine, pod brojevima OV-13552/10 i OV-13568/10, te Aneks broj 2 Ugovora o kreditu, broj: 311190 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama radi konverzije kredita s valutom CHF od 21.1.2016., ovjeren kod javnog bilježnika Jasenke Crnčec iz Čakovca dana 25.1.2016., pod brojem OV-429/16, te dana 26.1.2016. pod brojem OV-522/16, pa stoga navedeni Ugovor i Aneksi ne proizvode nikakve pravne učinke za ugovorne strane, kao ni za sudužnike i založne dužnike.

II. Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju trošak parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos od dana presuđenja, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koji je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.562,50 EUR sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos od dana presuđenja, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 13. lipnja 2023 podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti ugovora i Aneksa ugovora. U tužbi navodi da je sa tuženikom dana 27.4.2006. sklopio Ugovor o kreditu broj: 311190. Ujedno tužitelj i tuženik sklopili su i Aneks broj: 1 navedenog ugovora o kreditu koji je sklopljen 3.12.2010., te su dana 21.1.2016. sklopili Aneks broj 2 predmetnog ugovora o kreditu radi konverzije kredita. Navedeni ugovor o kreditu unaprijed je sastavio tuženik tužitelj se poziva na presude Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda po kolektivnoj tužbi za zaštitu prava i interesa potrošača u kojima je pravomoćno utvrđeno da su odredbe u ugovorima o kreditu osam banaka u odnosu na koje je podnijeta tužba, a među kojima je i tuženik i kojim odredbama je ugovorena promjenjiva kamatna stopa koja se mijenja Odlukom banke –tuženika kao i odredbe o valutnoj klauzuli CHF nepoštene, pa time i nišetne uslijed čega u ovom predmetu nije potrebno ponovno provoditi postupak da li su odredbe u predmetnom ugovoru o kreditu tuženika nepoštene, te nišetne jer je to pravno pitanje već pravomoćno riješeno. Iz predmetnog ugovora vidljivo je da sadrži nepoštene i nišetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi koja se mijenja jednostranom odlukom tuženika , a ugovor sadrži i nepoštene i nišetne odredbe o valutnoj klauzuli CHF. Odredba u ugovoru kreditu o kamati, kamatnoj stopi je bitni sastojak ugovora o kreditu (cijena) bez koje ugovor ne može opstati. Također je odredba o valutnoj klauzuli (predmet) bitan sastojak ugovora bez koje ugovor ne može opstati. Tužitelj ima pravni interes na podnošenje ove tužbe za utvrđenje nišetnim u cijelosti predmetnog ugovora o kreditu kako bi se donijela presuda kojom će se zaštititi prava i interes tužitelja, odnosno temeljem koje će tužitelj ubuduće osigurati svoja prava i pravni interes. Tužitelj se poziva na odluke suda EU, C-70/17 i C-655/20, C-266/18, C-397/11, C-26/13, C-118/17, te navodi da su sudovi u RH dužni primjenjivati pravo EU i odluke suda EU. Nadalje, tužitelj se poziva na odredbu čl. 81.st.1. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) kojim je određeno da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno Načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a koju neravnotežu treba procjenjivati prema svim konkretnim okolnostima slučaja. Tužitelj se poziva i na odluku Visokog trgovačkog suda RH u Zagrebu, broj: PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, broj: P-1401/12 od 4.7.2013., na odluku Vrhovnog suda RH, broj. Revt-249/14 i Rev-2221/18. Glede Aneksa ugovora navodi da Aneks nije novi ugovor već dijeli sudbinu osnovnog ugovora, te sklapanje predmetnog Aneksa o konverziji nije zapreka da se utvrdi nišetnost cijelog ugovora. Kada i ne bi bilo drugih razloga samim time što je nišetan osnovni ugovor o kreditu nišetan je i predmetni Aneks. Pri tome se poziva na odluku Vrhovnog suda RH u predmetu Rev-18/2018 i Rev-2868/2018.

Slijedom navedenog tužitelj je tražio da sud donese presudu kojom se utvrđuje da su ništetni predmetni ugovor o kreditu kao i Aneks broj 1 ugovora o kreditu.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je prije svega istakao prigovor mjesne nenadležnosti navodeći da su stranke za slučaj spora ugovorile nadležnost suda u mjestu sjedišta banke, radi čega predlaže da se ovaj sud proglasi mjesno nenadležnim za suđenje u ovoj stvari. Nadalje, tuženik ističe prigovor nedostatka pravnog interesa za podnošenje tužbe na utvrđenje navodeći da je tužitelju usvojen tužbeni zahtjev za utvrđenjem djelomično ništetnima ugovorne odredbe o kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli i to samo do onog dijela koji je parnicom Potrošač utvrđen ništetnim, a za koji iznos je tužitelj već primio isplatu u cijelosti. Tuženik navodi da su u bitnome tužba i tužbeni zahtjev neosnovani s obzirom na ništetnost spornih odredaba ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora, da je provedena konverzija ugovora o kreditu temeljem Zakona o potrošačkom kreditiranju, da utvrđenja iz Parnice potrošač nisu primjenjiva na ugovorni odnos koji je predmet tužbe, a ukoliko bi ista presuda bila primjenjiva tada nema mjesta izravnoj primjeni presude Visokog trgovačkog suda i automatskoj vezanosti ovog suda utvrđenjima iz presude VTS. Nadalje, tuženik tvrdi da ugovorne odredbe Ugovora o kreditu koje su obuhvaćene ovom tužbom za ništetnost nisu utvrđene ništetnima u Parnici potrošač, da tužitelj nije niti pokušao dokazati da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotno Načelu savjesnosti i poštenja dovele do neravnoteže među strankama, kao i da je metoda kojom tužitelj postavlja zahtjev za isplatu neosnovana, te da je potraživanje tužitelja u zastari.

3. Dana 9.kolovoza 2023. Općinski sud u Čakovcu donio je rješenje kojim se određuje prekid postupka, poslovni broj: P-606/2023-4.

4. Dana 30.kolovoza 2023. ovaj sud donio je rješenje kojim se nastavlja postupak u ovoj pravnoj stvari.

5. Dana 3.siječnja 2024. Općinski sud u Čakovcu donio je Rješenje kojim se odbija tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Čakovcu, kao neosnovan. Dana 12.12.2024.godine donijeta je prvostupanjska presuda, te je dana 12.9.2025. donijeto rješenje o ispravku navedene presude. Dana 24.3.2026.godine Županijski sud u Zagrebu, poslovni broj: GŽ-1300/2025-4 ukinuo je prvostupanjsku presudu, broj: P-2/2024-6 od 12.12.2024.godine, ispravljeno Rješenjem, broj: P-2/2024-18 i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

6. U dokaznom postupku izvršen je uvid u podnesak tužitelja od 25.8.2023. (list 15 i 16 spisa), Ugovor o kreditu broj: 311190, solemnizaciju ugovora (list 17-21 spisa), Aneks broj 1 Ugovora o kreditu, broj: 311190 uz solemnizaciju (list 28-30 spisa), Aneks broj 2 Ugovora o kreditu uz solemnizaciju (list 31-37 spisa), odgovor na tužbu (list 39-120 spisa), podnesak tužitelja od 10.10.2023. (list 128-136 spisa), ovosudno rješenje od 3.siječnja 2024. (list 137-140 spisa), žalbu tužitelja (list 169-173 spisa), žalbu tuženika (list 174-368 spisa), ovosudno rješenje od 12.rujna 2025.godine (list 383 spisa), rješenje Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: GŽ-1300/2025-4 od 24.ožujka 2026. (list 392-397 spisa), te je saslušan tužitelj u svrhu dokazivanja,

7. Tužitelj je izjavio da je predmetni kredit uzet za kupnju stana s obzirom da su se supruga i on htjeli osamostaliti. Cijena stana bila je 1.000,00 eura po kvadratu, ukupno je to iznosilo 49.000,00 eura, no kako je stan trebalo adaptirati, to su tražili kredit za 55.000,00 eura. Ne sjeća se više kako su ušli u sklapanje kredita sa Volksbankom. Za predmetni stan su dali kaparu, te su kod prednika tuženika tražili kredit od 55.000,00 eura, time da su imali mjesec dana kao rok za sklapanje glavnog ugovora o kupoprodaji. Razgovarali su u banci, tamo se odugovlačilo, zvali su ih u više navrata i kada se rok za sklapanje glavnog ugovora bližio kraju otišli su u banku jer nisu željeli izgubiti kaparu. U banci su im tada ponudili kredit u CHF, time da do tada uopće nije bilo riječi o CHF, već o eurima, uz obrazloženje da se radi o novom proizvodu, da su niže kamate, i da je to najpovoljniji kredit. S obzirom da nisu htjeli izgubiti kaparu pristali su na sklapanje Ugovora o kreditu s CHF. Taj dan kada su došli u banku ugovor je već bio pripremljen. S obzirom da je isticao rok za sklapanje glavnog ugovora nisu niti u cijelosti pročitali glavni ugovor koji je bio unaprijed pripremljen, vjerovali su djelatnicima banke koji su naveli da se radi o najpovoljnijem kreditu. Nije se mogao sa sigurnošću sjetiti da li se radilo o promjenjivoj kamatnoj stopi i da li je bila objašnjena valutna klauzula, time da navodi da nije u toj mjeri financijski pismen da bi to u potpunosti razumio već kao što je rekao vjerovao je djelatnicima banke. Točno je da je podigao tužbu radi utvrđenja ništetnosti predmetnog ugovora vezano uz odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli i čini mu se da je taj postupak još u tijeku odnosno da isto nije dobio isplaćeno. Iskazao je da u tom predmetu presuda još nije donijeta. Iskazao je da mu djelatnik banke nije predočio parametre o kojima ovisi promjena kamatne stope, niti mu je dao odnosno uručio ili dao na uvid odluku banke u kojoj su navedeni isti parametri. Isto tako prilikom razgovora o sklapanju kredita kada im je već predočen ispunjen ugovor o kreditu u CHF nije bio spomenut termin valute utočišta, a ni sada ne zna što to znači. Isto tako nije mu bilo prezentirano koju valutu i na koji način štiti HNB odnosno koju valutu ne štiti. Ovu tužbu je podnio stoga jer smatra da je tijekom otplate predmetnog kredita oštećen, te smatra da mu se trebaju vratiti preplaćeni iznosi. Prva rata za kredit iznosila je 1.800,00 kuna, a najviša 3.600,00 kuna, što ih je bacilo na koljena, te ne zna niti sam kako su uspjeli podmiriti predmetne rate kredita. Nakon oko 10 godina bili su prinuđeni prodati predmetni stan kako bi isplatili kredit, time da su trebali platiti još 3 % za prijevremenu otplatu kredita. Nije se mogao sa sigurnošću sjetiti, no nakon 10 godina otplate kredita još su trebali otplatiti kredit u iznosu od 50.000,00 eura odnosno preostala je još za otplatiti glavnica kredita. Vezano uz prijevremenu otplatu kredita ista odredba je bila sastavni dio ugovora o kreditu, ne sjeća se koliko je iznosila kada su istu otplatili. Isto tako prilikom sklapanja ugovora o kreditu bila je predviđena ulazna naknada odnosno troškovi vezani uz sklapanje ugovora o kreditu, a čini mu se da je ista iznosila 1 ili 2 %. Predmetni stan kupili su za vlastito stanovanje, nikad nije korišten kao poslovni prostor, niti su ga iznajmljivali. Kada je došlo do porasta rate kredita, nije išao pitati u

banku za razlog, s obzirom da je bilo u medijima da su ljudi u problemima zbog kredita u CHF, a s obzirom na porast švicarskog franka. Po zanimanju je diplomirani novinar. U vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu nije imao obrt, niti trgovačko društvo. Tijekom otplate kredita primao je obavijesti o promjeni kamatne stope putem pošte koje obavijesti je pročitao i razumio je da kamate rastu, no nije razumio temeljem kojih parametara.

8. Nakon provedenog postupka nesporno je utvrđeno da su tužitelj i tuženik dana 27.4.2006. sklopili Ugovor o kreditu broj: 311190 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama, te da su dana 3.12.2010. sklopili Aneks broj 1 Ugovora o kreditu, a dana 21.1.2016. Aneks broj 2 Ugovora o kreditu. U predmetnom ugovoru o kreditu navedeno je da se radi o stambenom kreditu, kreditu za adaptaciju i kupnju stana u Čakovcu, da je tužitelju odobren iznos kredita od 87.550,00 CHF u protuvrijednosti u kunama obračunato po kupovnom tečaju za devize kreditora važećem na dan korištenja kredita, s rokom otplate od 25 godina. Ugovorom je određena redovna kamatna stopa, promjenjiva, vezana uz tromjesečni LIBOR za CHF uvećan za troškove pribavljanja sredstava i kamatnu maržu kreditora koja je u trenutku ugovaranja iznosila 3,99 % godišnje.

9. Isto tako nesporno je utvrđeno da je Aneks broj 1 ugovora o kreditu sklopljen između stranaka 3.12.2010., zbog promjene mjesečnih primanja sudužnika, te se ugovara početak u otplati predmetnog kredita u trajanju od 6 mjeseci u periodu od 1.1.2011. do 1.7.2011. Aneksom broj 2 Ugovora o kreditu koji je sklopljen 21.1.2016. stranke su ugovorile konverziju kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR. Aneksom broj 2 utvrđeno je da preostala neotplaćena glavnica kredita iznosi 44.593,86 eura, te je ugovorena promjenjiva kamatna stopa od 6,28 %, te da banka pristupa potpisivanju Aneksa isključivo i jedino u svrhu ispunjenja zakonskih obveza banke propisanih ZID ZPK s obzirom da je isti stupio na snagu 30.9.2015. Aneksom nije izračunata razlika između uplata korisnika kredita od 30.9.2015., te je odlučeno da su ugovorne strane suglasne da će se utvrđena razlika smatrati preplatom ili manje uplaćenim iznosom sukladno čemu će se uvećati ili umanjiti prvi anuitet po novoj otplatnoj tablici.

10. U postupku je sporno da li je ništetan cijeli ugovor o kreditu ili su ništetne samo odredbe ugovora koje se odnose na valutnu klauzulu CHF, te promjenjivu kamatnu stopu, da su ništeni Aneks broj 1 i Aneks broj 2 ugovora o kreditu, te da li tužitelj ima pravni interes za utvrđenje ništetnosti ugovora.

11. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14), kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se utvrdi da je ništetan Ugovor o kreditu broj: 311190 sklopljen 27.4.2006. između tužitelja i tuženika neosnovan, kao što je to navedeno u točki I. izreke presude. Glede tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži da se utvrdi ništetnost Aneksa broj 1 i 2 predmetnog ugovora o kreditu sud smatra da je isti neosnovan.

12. Iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da tužitelj smatra da su predmetne ugovorne odredbe ništetne jer da su u suprotnosti s prisilnim propisom tj. Zakonom o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 96/03 - dalje ZZP/03), a koji se u ovom konkretnom slučaju primjenjuje jer je Ugovor o kreditu zaključen 27.4.2006. Pritom tužitelj ističe da su te odredbe ništetne jer su sastavljene u „tipskom“ obliku i oko njihova sadržaja tužitelj da nije mogao prigovarati već se kao slabija ekonomska strana morao tome "povinuti" pa da su time sporne ugovorne odredbe ništetne, kao i iz razloga što se ne navode kriteriji na temelju kojih se može promijeniti kamatna stopa čime da je tužitelj stavljen u neravnopravan položaj jer mu prilikom zaključenja Ugovora o kreditu nije objašnjeno koji su to uvjeti koji dovode do promjene visine kamatne stope radi čega tužitelj kao potrošač bez tih parametara nije mogao provjeriti na temelju čega se donose odluke o promjeni kamatne stope. Isto da se odnosi i na valutnu klauzulu pa da je time tuženica kao ugovorna strana postupala protivno odredbama Direktive 93/13/EEZ.

13. Tužitelj smatra kako je Ugovor o kreditu od 27.4.2006. ništetan u cijelosti kao i Aneks broj 1 koji je dodatak osnovnom ugovoru o kreditu, a koji osnovni ugovor je ništetan, kao i Aneks broj 2 koji se odnosi na konverziju kredita.

14. U postupku je nesporno utvrđeno:

- da su parnične stranke dana 27.4.2006. sklopile Ugovor o kreditu broj: 311190 i osiguranju novčane tražbine zasnivanje založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama,
- Da su dana 3.12.2010. sklopili Aneks broj 1 navedenog Ugovora o kreditu zbog promjene mjesečnih primanja sudužnika,
- Da su dana 21.1.2016. sklopili Aneks broj 2 Ugovora o kreditu radi konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF,
- Da je tužitelj prije pokretanja ovog postupka podnio tužbe protiv tuženika radi utvrđenja ništetnim ugovornih odredbi o kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli za što nijedna od stranaka nije priložila nikakav dokaz, ali su iste suglasno iskazale da je tužitelj podnio tužbu protiv tuženika radi gore navedenog.

15. Odredbom čl. 81. ZZP/03 reguliran je pojam nepoštene ugovorne odredbe dok je čl. 82. istog Zakona propisano koje su to pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenim.

15.1. Prema tome, iz odredbi čl. 81. i čl. 82. ZZP/03 proizlazi da se u smislu tog Zakona može tražiti zaštita samo od pojedinih nepoštenih odredbi te da se slijedom toga ne može tražiti ništetnost cijelog Ugovora, a koje stajalište je izraženo u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III/1519/2021 od 15. srpnja 2021. te koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

16. Nadalje, čl. 2. st. 1. ZZP/03 propisano je da će se, ako tim Zakonom nije drukčije određeno, na obvezno-pravne odnose primijeniti odredbe Zakona o obvezno-pravnim odnosima.

16.1. Kraj činjenice da ZZP/03 nije propisao da se može tražiti ništetnost cijelog potrošačkog ugovora već samo ništetnost pojedinih ugovornih odredbi to u konkretnom slučaju ocjenu ništetnosti predmetnog Ugovora o kreditu valja razmatrati po odredbi čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23 - dalje ZOO), a koji se u ovom konkretnom slučaju primjenjuje sukladno odredbi čl. 1163. st. 1. istog Zakona budući da je prijeporan Ugovor o kreditu zaključen nakon stupanja na snagu navedenog Zakona.

17. S obzirom na činjenične navode tužitelja prvenstveno valja navesti da su razlozi radi kojih tužitelj smatra da su u cijelosti ništetne odredbe Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli identični razlozima koji su u pogledu tog pitanja navedeni u presudama iz kolektivnog spora.

18. Naime, presudama Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014., Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-249/2014 od 9. travnja 2015. i Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III-2521/2015 pravomoćno je utvrđeno da su kamatne stope tuženice mijenjale bez ugovorenih parametara jednostranom odlukom banke, samim obavještanjem o promjeni, dakle, o kojoj promjeni nije pojedinačno pregovarano, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita, a što je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost navedene ugovorne odredbe.

19. Nadalje, presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 2221/2018-11 odbijena je revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., u dijelu (toč. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 izreke) kojim je utvrđeno i da je, između ostalih, i tuženica u ovom postupku povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja takvih ugovora, kao trgovac, nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je postupila suprotno odredbama tada važećeg ZZP/03, kao i protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 139/09, 72/12 i 56/13) te odredbama ZOO, zbog čega je i naloženo tuženici da prekine s navedenim postupanjem i ponudi potrošačima izmjenju ugovorne odredbe kojom je određeno da je iznos glavnice kreditne obveze vezan uz valutu švicarski franak na način da glavnica bude izražena u kunama u iznosu koji je isplaćen u fazi korištenja kredita.

20. Pritom valja ukazati tužitelju da u kolektivnom sporu nisu utvrđene ništetnim ugovorne odredbe o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli te da se na temelju utvrđenja iz kolektivnog spora može zatražiti individualna pravna zaštita, kao što je to

učinio i tužitelj, ali u tom slučaju ništetnost pojedinih ugovornih odredbi promatra se u kontekstu njihove djelomične ništetnosti, a ne ništetnosti u cijelosti.

21. Stoga je neutemeljen navod žalitelja kako je u kolektivnom sporu utvrđeno da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi te valutnoj klauzuli ništetne, odnosno da bi bile ništetne u cijelosti jer to ne proizlazi iz navedenih pravomoćnih presuda već se tijekom kolektivnog spora ocjenjivalo da li su tužene banke, a među kojima je i tuženica u ovom konkretnom slučaju, postupale na način da su povrijedile kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koji su sadržavali ugovorne odredbe koje su zbog povrede kolektivnih prava potrošača u određenom dijelu ništetne.

22. Da je tome tako proizlazi iz zakonske definicije tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava iz čl. 502.a st. 1. ZPP, kao i s obzirom na sadržaj odredbe čl. 502.c istog Zakona, a iz koje slijedi da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti te će u tom slučaju sud biti vezan za utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

23. Odredbom čl.324.st.1. ZOO. propisano je da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora niti odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Prema stajalištu VS RH izraženom u Odluci, Rev-1172/18 od 19.ožujka 2019. ništetnost dijela ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i ugovorenoj zaštitnoj valutnoj klauzuli ne povlači za sobom i ništetnost cijelog ugovora. Prema odredbi čl. 1065. i čl. 1021. Zakona o obveznim odnosima bitni sastojci Ugovora o kreditu su obveza davanja određenog novčanog iznosa i obveza vraćanja danog iznosa uz plaćanje ugovorenih kamata u vrijeme i na način kao što je to utvrđeno ugovorom. Eventualna ništetnost odredbi u dijelu ugovorene zaštitne klauzule i načina mijenjanja kamatne stope nisu bitni elementi ugovora, te ugovor može opstati bez njih. Odredbom čl. 87. i 102. ZPP. propisano je da ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači za sobom i ništetnost samog ugovora ako isti može opstati bez te ništetne odredbe. Odredbe predmetnog ugovora o kreditu koje se odnose na glavni predmet, početno ugovorenu kamatnu stopu mogu opstati i bez zaštitne klauzule i bez načina određivanja kako se mijenja kamatna stopa. S obzirom na navedeno tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti predmetnog ugovora o kreditu nije osnovan.

24. Postupanje tuženice na način kako je to utvrđeno u kolektivnom sporu nema za posljedicu ništetnost cijelih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli.

25. Ovo stoga što odredba kojom je ugovorena promjenjiva stopa ugovorne kamate može biti tek djelomično ništetna, odnosno ništetan je samo onaj dio te odredbe kojim je ugovoren način promjene stope u smislu da je ista mijenjana jednostrano odlukom kreditora bez jasnih i razumljivih objektivnih kriterija. Kako je u kolektivnom sporu nedvojbeno utvrđeno i da se valutna klauzula primjenjivala na način

koji nije bio rezultat objektivnih kriterija to znači da je u odnosu na ugovaranje valutne klauzule ništetan samo onaj dio ugovorne odredbe koji se odnosi na takav način promjene tečaja. To nadalje znači da preostali dio tih ugovornih odredbi ostaje na snazi.

26. Daljnje je prijeporno pitanje da li može Ugovor o kreditu u konkretnom slučaju opstati u slučaju djelomične ništetnosti pojedinih odredbi, a stav je ovog suda da takav Ugovor ostaje na snazi jer ništetnost dijela ugovornih odredbi o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli ne predstavlja ni uvjet Ugovora ni odlučnu pobudu zbog koje je isti sklopljen, a takav stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj Rev-1172/2018-2 od 19. ožujka 2019., koji prihvaća i ovaj sud, da u smislu odredbe čl. 324. ZOO ništetnost ugovorne odredbe nekog ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučna pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

27. S obzirom na sve gore navedeno ovaj sud smatra da su djelomično ništetne odredbe Aneksa broj 1, a kojem Aneksom je zbog promjene u primanjima tužitelja određen početak u otplati predmetnog kredita.

28. Dakle, po stavu ovog suda tužitelj neosnovano traži ništetnost cijelog Ugovora o kreditu, kao i Aneksa broj 1 jer su u konkretnom slučaju, bez obzira na djelomičnu ništetnost ugovornih odredbi o promjenjivoj kamati i valuti, bitni sastojci Ugovora u preostalom dijelu ostali na snazi radi čega su neutemeljeni navodi tužitelja da su i ostale ugovorne odredbe o nadležnosti, izlaznoj naknadi, primjeni Općih uvjeta tuženice i dr. također ništetne.

29. Sve da su i eventualno sporedne ugovorne odredbe ništetne iste nemaju za posljedicu ništetnost cijelog ugovora o kreditu, kao i Aneksa broj 1 jer nisu bitni sastojci tog pravnog posla, pa kako taj ugovor može opstati u smislu odredbe čl. 324. ZOO. i u slučaju djelomične ništetnosti bitnih sastojaka iz čl. 1021. istog zakona, to je tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na utvrđenje ništetnosti predmetnog Ugovora o kreditu i Aneksa broj 1 odbijen kao neosnovan.

30. Sklapanjem Aneksa broj 2 kojom je izvršena konverzija sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju tužitelj je slobodnom voljom pristao na promjenu valute uz koju se veže njegova kreditna obveza i na primjenu promjenjive kamatne stope koja se primjenjivala na kredite u kojima je glavnica vezana uz valutu EUR, a čime se položaj tužitelja izjednačio s položajem potrošača koji su koristili kredit s valutnom klauzulom u EUR. Slijedom navedenog, s obzirom da se radi o prisilnom propisu Aneks broj 2 isključen je od ispitivanja nepoštenosti njegovih odredbi.

31. Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, te je tužitelj dužan tuženiku nadoknaditi troškove postupka s obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu.

32. Trošak tuženika odnosi se na troškove zastupanja po punomoćniku - odvjetniku, a trošak je odmjeran prema vrijednosti predmeta spora Sud tuženiku priznaje trošak sukladno odredbi čl. 154. i čl. 164. Zakona o parničnom postupku kako je zatraženo u predanom troškovniku i s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine RH broj 138/23), posebice Tbr. 48. i Tbr.52 iste, dakle 2,00 EUR/bod, što je sukladno recentnoj sudskoj praksi i to za sastav odgovora na tužbu u iznosu 200,00 EUR (tbr.8. toč.1.), pristup na ročišta dana 13.8.2024., 29.10.2024., 12.12.2024., 15.9.2026. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište, žalbu od 30.12.2024. u iznosu od 250,00 EUR, što ukupno iznosi 1.250,00 EUR, a kojem iznosu treba dodati iznos PDV-a od 25 %, a slijedom čega je tužitelj dužan tuženiku nadoknaditi iznos od 1.562,50 EUR.

33. Temeljem svega gore iznijetog sud je odlučio kao u izreci.

Čakovec, 27.listopada 2026.

Sutkinja:

Jasna Vehtersbah-Stojan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana. od dana primitka iste, putem ovog suda nenadležni Županijski sud u Čakovcu, a sudovima u područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH broj 138/23), istovjetna primjerka. Ako stranka nije pristupila žalbi, a uredno je obaviještena o ročištu žalbe, a žalba nije obavljena onoga dana kada je održano ročište žalbe (čl. 9. Zakona o parničnom postupku).

O tome obavijest:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-4028e**

Kontrolni broj: **0549e-3bb53-bdf4e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.